

Nr 215.

Av herr **Sandström m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om krigskonjunkturskatt för år 1941, m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 173 med förslag till förordning om krigskonjunkturskatt för år 1941 m. m. har i 10 § det skattefria bottenavdraget föreslagits skola utgöra 3,000 kronor. I förordningen om krigskonjunkturskatt för år 1940 m. m. var detta avdrag fastställt till 4,000 kronor. Den föreslagna nedsättningen av berörda avdrag torde i huvudsak vara motiverad av den föreslagna utvidgningen av krigskonjunkturbeskattningen att avse även jordbruk och skogsbruk.

Därest en dylik utvidgning av ifrågavarande beskattning skall äga rum, lär derav även vara en naturlig följd att det skattefria bottenavdraget nedsättes, enär eljest endast ett mindretal fall av krigskonjunkturbeskattning torde ifrågakomma beträffande sagda kategorier.

Emellertid synas vissa rent taxeringstekniska skäl med fog kunna anföras emot att en dylik nedsättning av bottenavdragets belopp omedelbart verkställas.

Under år 1940 har arbetet med krigskonjunkturbeskattningen medfört en väsentlig ökning av överståthållarämbetets och länsstyrelsernas arbetsbörda, en ökning, vilken förvisso, på sätt även finansministern uttalar, varit för dem påfrestande. Även om det skattefria bottenavdraget bibehålles vid nuvarande belopp, 4,000 kronor, skulle givetvis ändock en ytterligare ökning inträda i fråga om arbetet med krigskonjunkturbeskattningen med hänsyn till de förhållanden, som rått under år 1940. Att bedöma denna öknings omfattning lär icke vara görligt, ehuru väl en länsstyrelse i yttrande över det remitterade förslaget uttalat, att det kan »med visshet motses att taxeringsfallen komma att mångdubblas, kanske att hundrafaldigas innevarande år». Så mycket torde dock kunna utan överdrift antagas, att, även med bibehållande av det skattefria bottenavdraget vid ett belopp av 4,000 kronor, åtminstone en fördubbling av taxeringsfallen säkerligen kommer att inträda. Redan härigenom kommer belastningen av beskattningsmyndigheterna att nå den gräns, där tvivel måste förefinnas rörande möjligheten att på ett tillfredsställande sätt fullgöra åligganden i fråga. En sänkning av det skattefria avdraget till 3,000 kronor skulle tydligtvis ytterligare i väsentlig grad öka arbetsuppgifternas antal, ej minst genom den mängd av rörelseidkare, vilka genom avdragets minskning skulle komma att ytterligare indragas under beskattningen i fråga.

De ingående utredningar, som erfordras, och de besvärliga avgöranden, som ofta måste träffas, då fråga är om krigskonjunkturbeskattning, ställa mycket stora anspråk på härmed sysselsatta befattningshavare. Skulle arbetsuppgif-

terna så utökas, att erforderlig noggrannhet icke kan nedläggas å arbetet i fråga, är fara för handen, ej blott för att det allmännas intressen icke kunna behörigen tillvaratagas, utan även för att de skattskyldigas synpunkter icke skola kunna vinna erforderligt beaktande. Härigenom måste i sin tur framkallas en icke önskvärd stegring av besvärsmålen vid beskattningsdomstolarna.

Det torde i detta sammanhang böra bemärkas, att den förstärkning av personalen hos beskattningsmyndigheterna, som kan ifrågakomma, i åtskilliga fall torde bliva mindre än under föregående år, när viss del av den sakkunniga personal, som ensam kan härför anlitas, måst tagas i anspråk för handläggning av frågor rörande omsättningsskatten.

Nu angivna förhållanden synas starkt tala för, att den föreslagna utvidgningen av skattskyldigheten i fråga i viss utsträckning begränsas under innevarande år. Denna begränsning synes enklast kunna genomföras genom att det skattefria bottenavdraget fortfarande bestämmas till 4,000 kronor. Därest så sker, synes under ett kommande år, om förevarande beskattningsform då alltjämt ifrågakommer, med ledning av vunna erfarenheter lättare kunna bedömas, på vad sätt en ytterligare utvidgning av området för skattskyldigheten kan påverka beskattningsmyndigheternas arbete.

På anförda skäl tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen ville besluta sådan ändring av 10 § i förslaget om förordning om krigskonjunkturskatt för år 1941 m. m., att det skattefria bottenavdraget fastställes till 4,000 kronor i stället för av Kungl. Maj:t föreslagna 3,000 kronor.

Stockholm den 17 april 1941.

K. G. A. Sandström.

S. Linnér.

Rickard Sandler.

Arthur Engberg.